

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- ***заменик тужиоца Веселин Мрдак,***
- ***пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,***
- ***сви оптужени***
- ***браниоци адвокати Здравко Крстић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Бранко Лукић, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић.***

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је приступио сведок Славко Ступар.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 15 часова и 7 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо са наставком саслушања сведока Славка Ступара да разрешимо једну процесну недоумицу. Прошли пут је тужилац тражио да се изјава грађанина Славка Ступара дата у полицији користи као доказ, Веће је тражило да види да ли је то на основу 504 Ј ЗКП-а састављена изјава, адвокати Здравко Крстић и адвокат Градимир Налић су се противили, тужилац је доставио ове писмене захтеве на који начин је та изјава прибављена од органа унутрашњих послова, па је у вези тога Веће одлучило:

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

На основу члана 337 став 3 ЗКП-а у вези члана 178 ЗКП-а ИЗДВАЈА СЕ из списка предмета записник са изјавом Славка Ступара

сачињен дана 12.01.2007 године од стране МУП-а Србије Управе криминалистичке полиције Београд.

По правноснажности решења издвојени записник затвориће се у посебан омот и предати истражном судији ради чувања одвојено од осталих списа и не може се разгледати нити користити у поступку.

Против овог решења дозвољена је посебна жалба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово решење биће достављено свима у писменом отправку, ја ћу само укратко да образложим да све одредбе ЗКП-а регулишу да се изјаве и обавештења која органи унутрашњих послова прикупљају од грађана не могу користити као доказ и да је то недозвољен доказ и да се то издваја из списка. Одредба члана 504 Ј ЗКП-а такође говори да искази обавештења које прикупи Државни тужилац у предкривичном поступку могу се користити као доказ али се само на њима не може засновати одлука. Према томе и ова одредба 504 Ј ЗКП-а говори о томе, значи искази, обавештења које прикупи Државни тужилац, Државни тужилац има овлашћење по ЗКП-у да позива грађане и да узима исказе и обавештења. Да је законодавац хтео да искази и обавештења које прикупи полиција буду доказ у поступку законодавац би то јасно рекао. Према томе како немамо ни једну одредбу ЗКП-а која на тај начин јасно каже изузев одредбе 226 став 9 ЗКП-а која каже да се сама изјава осумњиченог у присуству браниоца може користити као доказ. Имајући то у виду Веће је стало на становиште да се ова одредба 504 Ј ЗКП-а може тумачити само онако како пише, а не претпостављати да и неки други државни органи који на захтев тужиоца раде да могу достављати неке изјаве и да се то може користити у поступку. Ја сам и прошли пут рекла да је било неких разних одлука Врховног суда, међутим те друге одлуке Врховног суда у неким другим поступцима не везују ово Веће па је Веће стало на становиште да га везује само законски текст, али ће у сваком случају тужилац на ово наше решење, надам се да ће се жалити и да ћемо имати одлуку Врховног суда па ако Врховни суд донесе другачију одлуку и сматра да ово може као доказ да се користи ми ћемо онда убудуће поштовати одлуку вишег суда.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА СЛАВКА СТУПАРА

СВЕДОК СЛАВКО СТУПАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сведока да доведете.

Са подацима као на записнику о главном претресу од 26. јануара 2009 године, раније опоменут, упозорен, заклетву положио, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ступар.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут смо прекинули Ваше испитивање, сада ћемо га наставити, још неке ствари да појаснимо на моја питања, а после остали учесници имају право да Вам постављају питања. Реците ми да ли сте Ви били члан странке Српска народна обнова?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Реците ми да ли знате неко лице које се зове Коста Гвозденов?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па он је био у Ловасу тај Коста Гвозденов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У Ловасу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је то лице било с Вама при нападу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте прошли нека потврда Вам је требала да сте ишли на ратиште и тако даље да бисте избегли војску, да ли сте ту потврду добили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Добио сам, да, али сам ишао у Илок, у Илок сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ту потврду?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, пошто нисам имао књижицу војну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто то нисте могли да добијете у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па не, тако је речено, овај, ја сам питао људе који су били ту Товарник и ови неки још да се издаје то у Илоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми помињали сте ову браћу, Ви сте рекли двојица из Пријепоља, Шалипур и тако даље, где и када су они повређени и Ви одлазите са њима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они су повређени сутрадан од уласка у село од бомбе којем је испала из руке овом једном од браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се Ви враћате са њима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја се враћам након два дана, они су ишли у Београд да ваде гелере и онда су свратили опет по мене у Нову Пазову и ја сам са њима се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте прошли пут на претресу тврдили да се враћате с њима после догађаја на минском пољу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па то минско поље ја мислим да је било после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ви сте на претходном претресу тврдили да у време дешавања на минском пољу нисте били ту.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте се накнадно после тог догађаја вратили са овом браћом Шалипур и сазнали дешавања од неких ту добровољаца и од кога већ. Сада тврдите да сте са браћом Шалипур, значи повређени су оног дана кад је био напад или сутрадан, сутра одлазите и за два дана се враћате, е сад то су разлике у Вашим исказима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам се вратио и да сам чуо од њих да је нешто то било, не од њих, тамо од ових што су били добровољци, да је било неко дешавање на минском пољу. Ја Вам кажем ја сам одлазио тамо па дан будем, па одем кући, па опет се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли можете да објасните то после минског поља се с њима враћате, то је већ неки датум тамо 19., 20., а ово је после два дана то је неки 12., 13. октобар, како сад, откуд те разлике?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја само кажем да сам чуо кад смо се вратили, значи они из Београда, ја из Пазове да је нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ипак остајете при томе да сте се с њима вратили после дешавања овог догађаја на том несретном минском пољу детелина?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми прошли пут сте на претресу рекли да Вам је у тој згради команде Љубан Деветак позајмио неке паре да бисте ето Ви имали за децу, реците ми зашто Вама Љубан Деветак позајмљује новац?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па нисам имао од кога да позајмим, а требало ми, и онда сам нормално отишао код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми улазили сте кажете у неку канцеларију у згради те команде код Љубана Деветка, то сте прошли пут рекли на претресу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете то мало да објасните, ко је то још био у канцеларији?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па био је он сам тад, тад је био сам кад сам ишао да позајмим паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, дао ми је паре, ја сам ишао кући опет сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко врши распоред тих група? Једна група иде улицом Млинском, друга иде тамо неком другом улицом, Титова група, ко то врши распоред и где? Да ли је то било на том састанку или тамо на лицу места?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па вероватно је било на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то «вероватно» ништа не значи, реците ми да ли знате или не знате где се врши тај распоред?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте спомињали да је на том састанку био и Љубан Деветак у Товарнику?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он узимао дискусију и нешто коментарисао везано за напад или за целокупну стратегију тог напада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја га нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте прошли пут, а и раније, да се пуцало на Вас када сте ушли у то насеље Ловас. Одакле се то пуца на Вас? Кад улазите у Млинску улицу Ви пролазите, ту су куће и одакле се то пуца на Вас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ту где смо ми остали, значи где је овај момак рањен, тај, па је умро, значи имају два или три плаца с леве стране празна и има с десне стране. Значи пуцало се из њива с леве стране, али пуцало се и с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се из неких кућа пуцало?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па из поља се пуцало највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С поља?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, а ово с десне стране могуће из кућа да се пуцало јер тамо је и насељено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете да је нека друга група добровољаца стигла у Ловас, кад они стижу, да ли тог истог дана?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па исти дан. Већ кад је ослобођено село та друга група је дошла са аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је том приликом била нека ситуација да су нека два лица заробљена која су евентуално ту нешто пуцала или тако нешто, да ли о томе знате? Да ли сте били ту?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То нисам видео, пошто сам ја био била су још два момка из Лондона и био је један Ирац, па сам ја био са њима, али сам био мало даље одатле. Значи нисам видео, нисам видео да су довели некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вам сазнање, чули сте нешто или шта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто чули у вези тога или како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па чуо сам да су ухваћена двојица с пушкама, да су пуцали из неке зграде, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте прошли пут да су неки мештани били у Вашој групи, да ли можете да кажете ко је то додао Вашој групи те мештане?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па не, кад смо кренули они су дошли код нас. Сад не знам ко је њих одредио код нас да буду у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немате сазнање ко је одредио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут је остало нејасно како Ви дођосте на тај састанак у Товарнику?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па зато што смо сви дошли ту где се тај држао састанак, значи и овај група од тог Тите и ови добровољци где сам и ја био и ови ТО-а и ту је било, било је и војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како? Нису сви добровољци ушли на састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како? Ко Вас позива да Ви присуствујете том састанку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нико. Ја сам ушао сам. Сам сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да видим чисто радозналост, ето ушао сам сам да видим шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте помињали да је била нека ситуација да је присутан Милорад Бастаја, да је присутан Мирко Јовић, Љубан Деветак, да сте Ви били присутни и још кажете десетак нас је било и да је неко од војних лица ко је такође био присутан хтео да упозна Мирка Јовића и да сте Ви ту седели, пили кафу, разговарали, где се то дешава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тачно. То се дешава у једној згради лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та команда где је касније била зграда полиције коју спомињете иначе у Вашем исказу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Та је зграда на ћошку, а овде где је била војска и где смо ми пили ту кафу то је иза тога, да ли кућа или две куће од те нове куће на ћошку што се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вам сад рећи да сте се различито изјашњавали на исте ствари поводом истих питања код истражног судије и овде код мене. Рекли сте у истрази да сте Љубана Деветка упознали у странци, да сте ту седели, а прошли пут на претресу тврдите да то није било у странци него негде ту на улици, испред странке и тако даље?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, видео сам га тамо, али сам га упознао лично напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га видели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: А виђао сам га и у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте истражном судији рекли да сте га упознали у странци у СНО, у Пазови, да сте ту седели, причали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, са њим нисам седео ни причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је Ваша изјава код истражног судије. Добро. Такође сте у вези ових бомби, бацања бомби различито се изјашњавали. Код истражног судије Ви тврдите није уопште било бацања бомби, мени прошли пут на претресу кажете да је било бацања бомби и да су бацане бомбе по двориштима и тако даље?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па јесу бацане по двориштима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто сте истражном судији тврдили једно, а упозорени сте и на дужност говорења истине? Такође сте у вези оне касете са прославе ХДЗ-а истражном судији тврдили да тих касета није ни било, немате сазнања, не, а прошли пут мени на претресу у вези тих касета тврдите да јесте било гледања тих касета. Зашто разлике, зашто?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сад чујем од неких људи шта је било, како, па се подсећам, то је било давно, ја сам био кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али ово са касетама је оно што сте мени овде причали Ваше лично сазнање и да је у тој кући где сте Ви били била та касета и да је то гледало се и да је Шалипур донео ту касету и тако даље?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па јесте сад, ја Вам кажем да сам чуо сад то, сад пред 19.-ти сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте мени на претресу прошли пут причали не да сте чули да је то касније причано, него као Ваше лично сазнање, да сте то видели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Видео, видео сам касету да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али различито исказујете. Кад Вас је истражни судија питао у вези затвора Ви сте тврдили да не знате ни за какве затворе у месту Ловас, а мени сте прошли пут на претресу рекли да су у задрузи затварани људи, да сте Ви то видели, да сте тамо ишли на доручак и видели затворене људе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па били су затворени у дворишту, унутра у дворишту, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли чланови већа неких питања, тужилац изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте Славко Ступар?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у то време у којем овде судимо, значи тај октобар месец, међу вама војницима било још неко лице са истим именом и презименом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Са мојим именом и презименом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте с почетка Вашег сведочења да нисте хтели да чекате војни позив у резерву него сте одлучили да идете на то ратиште као добровољац, можете ли нам ближе објаснити што је то за Вас повољније?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па зато у то време доста је, доста је момака из Нове Пазове погинуло са војском и војска је имала акције, а овде је нама кроз причу, што сам сазнао, да добровољци иду да дају само стражу и ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте током тог напада на Ловас, на прошлом претресу, ту где смо ми ишли није било Срба, а Хрвати су били највећи део сакривен смештен у подрумима или у кућама код Срба, откуд Вам је то познато?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па чуо сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте чули и од кога сте чули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Чуо сам тамо од тих мештана што су ишли с нама кад смо ишли у ту акцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Казали сте било је затворених али их нико није дирао. Откуд знате да их нико није дирао?

Сведок СЛОБОДАН СТОЈКОВИЋ: Па није дирао оне што сам ја видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били у прилици да имате сталан увид где се ти људи налазе и како се према њима понаша?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па нисам ја имао увид никакав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте «тај покојни Аждаја је покушавао да буде неки командант», можете ли нам објаснити то на који начин је он то покушавао да буде и какав командант?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па виђао сам да му људи се обраћају и да долазе, оно што сам видео, пар пута, али Вам кажем опет био сам кратко, али оно што сам видео, видим да му људи прилазе, да је ипак он неки ауторитет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сад значи ово што сте рекли «покушавао да буде командант»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Покушавао, па можда је то погрешно протумачено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја читам Вашу изјаву, не тумачим, ја тражим од Вас тумачење. Рекли сте да Вам је оптужени Деветак позајмио неки новац да одете кући и да однесете детету, јел' Вам он дао лично свој новац или новац из неког другог извора или од ког новца?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Дао ми је лично свој новац, из свог џепа извадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте позајмио, да ли сте му и ако јесте, када тај новац вратили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нисам му вратио јер га после нисам ни видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Ви били тачно у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па био сам од ослобађања Ловаса и после укупно оних, не знам колико дана, можда пет, 'ајде да кажем да сам пет био, четири-пет колко, али веома кратко сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у Ловасу били и након догађања минског поља рецимо у новембру, децембру или касније?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Само сам у пролазу био кад сам ишао за Илок по ту потврду да сам учесник тамо ТО.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад говорите већ о тој потврди, ко Вам је дао ту потврду у Илоку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У Илоку ко је дао? Ту је била војска, команда је била нека, у тој, кажем кућа једна велика била, а не знам ни како се зове та улица, јер први пут сам био у Илоку и никад више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли тај неко ко Вам је дао ту потврду, да ли је то неко из Ловаса или из Илока?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, војно је лице било у питању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У списима се налази та потврда о којој Ви причате и у којом се потврђује да Ступар Славко рођен 16.03.1963 године у Земуну и тако даље, припадник ТО Ловас и то као добровољац који је учествовао у ослобађању села и осталим ратним операцијама и то: од 01.10. до 25.10.1991. године и од 26.11. до 10.01.1992 године, потврда издата у Ловасу и потписао је командант ТО Ловас Тепавац Милан.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја сам ишао у Илок, а ово може само да буде нешто друго. Ја сам узео, потврду сам добио да сам био у Окучанима, а тамо нисам ни био, значи могао је да напише ко шта хоће.

Ја знам да сам ишао у Илок по потврду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте, у том нападу кад сте ушли у кућу тог Мате Адамовића и објаснили сте шта се ту и како дешавало, па у вези са том истом ситуацијом један од оптужених Николајидис каже у свом исказу да ту пушку која се помиње да сте је Ви узели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И нестала је сутрадан. Ловачка пушка и нестала је сутрадан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало ближе то објасните и да ли сте Ви узели ту пушку?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам је изнео, да, да. Узео сам је, изнео сам је из куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изнео и?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Из куће и ништа, однео тамо где смо ми ноћили, међутим кад је дошла та група добровољаца неко је ту пушку узео, јел ја сам отишао био кући у међувремену, рекао сам, и онда сам кад сам се вратио нестала је пушка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад први пут помињете да сте Ви узели ту пушку, то у току досадашњег Вашег сведочења нисте говорили.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам узео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значе нешто имена, да ли познајете лица Слободан Марковић?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милан Станић?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Николић Зоран звани «Цанци»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е то ми је, тај ми је надимак познат, трећи тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово су лица која су саслушани сведоци, као сведоци у току претходног поступка тврде да су сутрадан након напада били задужени да скупљају лешеве по селу и да сте им највероватније ту наредбу Ви издали као њихов командант?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нетачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Воркапић Милан звани «Трнда» тврди у свом исказу да сте Ви као команданта те групе предводили напад на Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја сам рекао да је нетачно то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја се извињавам, у вези ових питања тужиоца, да само нешто појаснимо. Ово кад сте рекли «Аждаја» је покушавао да буде командант, а коме? Да ли је покушавао и овим људима с којима сте Ви били у нападу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па свим, да, да, свим добровољцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свим добровољцима. Добро, и реците ми само где та Ваша група добровољачка која је дошла где спава?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па спавамо од те куће на ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентишите се та команда и та зграда где је била кажете полиције.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Та кућа са великим сводовима на самом ћошку, на самом ћошку значи центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Лево, можда укосо тамо не знам 40 – 50 метара негде с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута улице те у истој тој улици.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми с ким Ви спавате у соби?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па било нас је четворо-петоро, не сећам се ко је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други добровољци?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па они су исто спавали по кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По четворо-петоро или више?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да, да, па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како вероватно, ваљда сте улазили ту где су људи који су дошли са Вама и видели где су се сместили?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја сам се сместио, ту преноћио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта? Добро. Изволите, ја се извињавам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Адвокат Тодоровић, пуномоћник оштећених. Мене интересује где сте задужили униформу, оружје и муницију, на којим местима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Где смо задужили? Како ко се сналазио. Ја сам лично купио за мене, купио сам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Све? Оружје?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, оружје нисам, само униформу.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где сте добили оружје?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Оружје ја тренутно нисам био ту али је донешено тамо у Товарник где смо ми спавали, донешено је оружје значи.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И муниција? А муниција?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Све, све је то стигло ту у ту кућу.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте имали информације пре одласка у Ловас да ли постоје хрватске оружане снаге у Ловасу и колике су, колику имају снагу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, колико их је било нисам био упознат, то нисам чуо, али сам чуо да је било, значи било је.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Унапред, пре него што сте кренули. Овде сте рекли да је речено да идете у напад на Ловас, а тај ко Вам је рекао да идете у напад на Ловас јел био официр?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био је неко из војске.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел' био официр или није?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Официр јесте сигурно, сад не знам чин који је имао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко Вам је износио детаље о томе да ће ЈНА да изврши гранатирање Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Исто из војске.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Исто официри?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Припрему да ће да изврше артиљеријску.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате ко је испалио ову зољу на млин?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па неко од ових што су били са мном у групи.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то био задужен са зољама у Вашој тој групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сад не могу да се сетим да ли је био неко од ових Шалипура или је био можда неки Мића.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели неког добошара који тамо даје нека?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте сами купили униформу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: А због чега?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па кад сам ишао тамо да не носим ону зелену.

НАТАША КАНДИЋ: Коју зелену?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па зелену војну униформу да не носим једноставно сам купио комбинезон због кичме, због.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то било скупо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па није, могао сам наћи онда за 40 – 50 марака комбинезон.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, овај, у Српској народној обнови јел' било тамо оних који су, овај, давали неке униформе или обезбеђивали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па униформе, али нису сви добили униформе из Новог Сада ја мислим да је покојни Лаиновић неке униформе поклонио, ја нисам добио ту униформу, значи ја сам купио из Бања Луке човек донео, те униформе су се шиле у Бања Луци и донео је човек 10 комада и ја сам купио једну.

НАТАША КАНДИЋ: Оно што мени остаје нејасно, који је Ваш аранжман ту, овај, са ратом? Ви одлазите један дан, па се вратите кући, па одете, с ким Ви, овај, коме се Ви јављате, пријављујете кад долазите, коме остављате, јел' враћате оружје задужено?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па оружје остављам тамо где смо смештени, а могао сам увек да идем без потврде и до Шида, значи нисам морао да је вадим јер никад нико ме није ни зауставио на пункту у Товарнику, на оном пункту, значи ишао сам, први пут сам отишао са том двојицом што су се ранили са бомбом.

НАТАША КАНДИЋ: Са овим Шалипуром?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Са њиховом потврдом.

НАТАША КАНДИЋ: Са њиховом потврдом, а ко су они?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ко?

НАТАША КАНДИЋ: Ко су они? Та браћа Шалипур?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Исто добровољци, чланови Српске народне обнове.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то било регулисано неким правилима, значи добровољци могу да оду, да се врате, да узму оружје, оставе и коме се Ви пријављујете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За чега, за одласке?

НАТАША КАНДИЋ: Па за одласке и за?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ко год је ишао рецимо или за Београд или према Пазови, за Нову Пазову и ја сам ишао сам, значи нисам узимао ја мислим ни једну потврду.

НАТАША КАНДИЋ: Тамо кад сте дошли, молим Вас, у Ловас, да ли се Ви неком јављате, пријављујете, шта ћете да једете?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па оним момцима што су са мном, кажем ја одо и.

НАТАША КАНДИЋ: И они Вам шта, јел' хоћете да кажете они Вам обезбеђују храну, а ко Вам даје неки задатак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па нико ја, мени нико ништа није наређивао нити сам ја неком наређивао.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, онда нам само објасните зашто Ви идете тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па ја сам рекао да избегнем да не идем са војском зато сам и отишао тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Шта, да не идете са војском?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па и то нам мало објасните, како да не идете са војском, зато што са војском?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Рекао сам мало пре, зато што је пар момака из Нове Пазове тамо погинуло и тешко рањено, рекао сам само да, јер добровољци као дају стражу, никакве акције, оно, ово како је испало, ко је наредио.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се још знало, шта могу још добровољци? За шта су у обавези, које су њихове обавезе, а које нису? Сад сте нам рекли да се знало да добровољци дају само стражу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има још нешто што Вам је познато што сте Ви знали и због чега сте се Ви одлучили да идете у добровољце, а не у војску?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па кажем Вам, одлучио сам због тога што су неки људи изгинули, ипак сам ја оставио супругу која не ради, мајку која је болесна и мало дете и ја сам мислио да ту будем 5-6 дана, пар дана и да узмем ту потврду. Потврду сам узимао рецимо човек ми донео из Окучана ја нисам ни био у Окучанима, да се упише у војну књижицу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви добили позив за мобилизацију, да ли је претила опасност да ћете бити?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да, дошао је курир који је радио при месној заједници који је носио те позиве, кога сам знао и он је мени рекао да се спрема нова тура, значи да сам ја међу њима, да је он сортирао те већ позиве како ће слати и то, и зато сам се ја одлучио да одем са добровољцима.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте знали да постоје ти добровољци?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како нисам знао кад сам и члан био Српске народне обнове и долазио сам горе и тамо су се добровољци скупљали.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми јел' сте Ви, овај, били сте члан Српске народне обнове, то је у то време била врло политички ангажована странка, бранила интересе одређене, да ли сте Ви, који је Ваш разлог да будете у тој странци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је већ.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, овај, није јасно, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је небитно, немојте то питање.

НАТАША КАНДИЋ: Није јасно шта ради тамо на терену, дође, оде, да нам објасни да ли добровољци имају неке посебне привилегије тамо, као што кажете да ли Вас је неко позвао у неку војну акцију тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам разумео?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је неко позвао у обављање неке војне активности?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Речено је само да се страже држе.

НАТАША КАНДИЋ: И где сте држали стражу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ту нисмо, ту смо, овај, да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте држали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па ја је нисам држао.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви уопште нигде нисте држали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ви сте ишли због те потврде?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Нешто молила бих да разјасните, прошли пут сте рекли у једном тренутку да кад сте ушли у Ловас Ви сте, Ваша група, тако сам разумела и те Ваше речи сам записала, овај, дословце, а онда сте их Ви после нешто на питање председнице већа, Ви сте нешто другачије рекли, рекли сте прво да сте бацали бомбе свуда у дворишта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево сада питање, да ли сте бацали бомбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па потврдио је то и данас и на претресу прошли пут, све време је потврђивао, није негирао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја имам чак и транскрипт, није још исправљен али то је само у истрази рекао да није било бацања бомби али је после, на претресу је потврђивао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, и прошли пут је прво је рекао, па је онда после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, баш је потврђивао, али је негирао да је то било бацање бомби на показивање мештана, то је негирао, а иначе. Била је присутна госпођа Кандић.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте била 26.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте молим Вас, нећемо сад да дискутујемо, постоји записник ко је био присутан. Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Само још је питање, како сте Ви знали да треба бацати бомбе? Ко Вам је рекао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како нисам знао, нико не излази, не јавља се, прави се, са тим бацањем бомбе прави се бука, галама и нормално.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, али ја схватам, Ви идете нешто, дођете један дан, не кажете, ни у чему не учествујете, па се онда питам, како знате да треба да бацате бомбе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Шта како знам?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, у таквим акцијама се користе бомбе.

НАТАША КАНДИЋ: У каквим акцијама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, у таквим како смо ми, рат, пуца се, пуцало се из кућа на нас.

НАТАША КАНДИЋ: Пуцало се из кућа на вас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, у којој улици се пуцало?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У том делу где сам ја био и ови добровољци са мном.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је било, да ли сте утврдили ко пуца, шта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је бачено, сада не знам колико је бачено бомби, можда петнаестак укупно, двадесет, хајде, нека је бачено по двориштима.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са том кућом из које се пуцало? Како сте Ви реаговали на то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Никога није било у тој кући, али је пуцано из тог дворишта.

НАТАША КАНДИЋ: Ви бацате бомбе у двориште, неко, Ви значи бацате бомбе у двориште, неко пуца из тог дворишта, а у тој кући нема никога?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И вероватно се повлачи у међувремену.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И вероватно се повлачи вероватно тај који је пуцао на нас.

НАТАША КАНДИЋ: Мени сада као лаику није баш јасно, неко стоји у дворишту, пуца у вас, Ви бацате бомбе и онда се тај повлачи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не може да се каже да се није пуцало, јер ови сви који су били тамо, и добровољци и војници, нису имали калибар 5,56, а тај што је погинуо, он је баш из тог калибра погођен, из тог калибра. погођен, из тог калибра.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, јесте ви

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Значи да се пуцало на нас.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што овде нисмо овај, нисмо чули, није било ниједног, чак ни из Ваше групе који је рекао овде да је било пуцања из кућа.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем да је било пуцања.

НАТАША КАНДИЋ: Сами ми реците, после овог, из Ловаса када одлазите, враћате се и то, где после одлазите, мислим на неко ратно подручје?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па, да ли одлазите негде даље, оно што Ви кажете, рат, па пуца се, па се бацају бомбе. Да ли одлазите на неко друго место?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ишао сам и у Тењу и тамо сам био једно двадесет дана. Али тамо смо само држали стражу, баш стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пре или после овога, пре или после :Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не. Био сам у Тењи

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тења, питам, да ли је то пре или после Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био сам тамо једно пет дана, када је нека храна се вукла, тамо, помоћ, камионима и онда сам ја тамо и преноћио сам пет дана и вратио се. Онда после Ловаса сам отишао тамо и био сам двадесет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново у Тењу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: На тој Загребачкој улици се, стара и нова Тења, где је дељено, држала само стража значи, добровољци су само стражу држали.

НАТАША КАНДИЋ: А после Тење?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: После Тење ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били још на неким местима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, даље, даље? Нико.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дobar дан, Бранко Лукић, адвокат. Данас сте нам рекли да је «Аждаја» покушавао да буде командант свим добровољцима. А ко је требао да буде командант?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, није требао нико да буде командант, по мом је требао да буде значи под командом ТО, значи треба да буде под командом ТО сви добровољци који долазе, као што је, ево сада сам рекао, био сам у Тењи, али сам био под командом ТО, значи директно тамо од тих из ТО сам добијао, не, добијали смо сви, значи распоред за стражу, добијали смо где ћемо бити смештени, добијали смо храну.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Споменули сте данас да сте купили комбинезон. Када кажете комбинезон, да ли је то било из једног дела?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, комбинезон шарени, да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је било у том месту још таквих униформи, комбинезона?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам обраћао пажњу. Овамо у Пазови је човек донео, кажем Вам, малопре сам рекао, донео је не знам тачно колико, хајде сада, донео је неке комбинезоне из Бања Луке, јер ти комбинезони су се шили у Бања Луци и, нормално, ја сам купио један. Куповали су, још добровољаца је куповало.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Данас сте рекли да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат овде када смо. Ови што су са Вама били у нападу, одакле њима униформе? Да ли су и они тако исто купили или су негде добили униформе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ова група што смо заједно били ми, значи, ти су дошли обучени, свако како се снашао за униформу своју. Значи, тако су долазили као што сам ја купио, они су добили од неког из војске, овај је, овај, тако су били обучени шаролико. Неко је имао зелене униформе, али већином људи су куповали, значи куповали су униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сами се обукли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре поласка ово када?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако су долазили у Товарник већ обучени или како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е, ово што су дошли са том групом где је покојни «Аждаја», значи дошла су та два Енглеца и тај Ирац, они су добили у Новој Пазови највероватније, у странци су добили униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови што су учесници напада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ми смо били сви шаролико, шарено обучени, значи сви смо дошли у неким униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Када смо сада већ на пољу униформи, да ли сте у Ловасу у то време, дакле око 17., 18.10.1991. године, видели неке униформе које су на себи имале не шару као маскирна шара, него да су биле прскане?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То нисам видео, значи чисто оно маскирне сам видео, чисто маскирне. Ове као да су ишприцане, то нисам видео ниједну док сам ја био.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хоћете да нам Ви опишете, пошто познајете га, како је изгледао Зоран Обреновић, «Аждаја»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Висок, ћелав, висок и ћелав.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Какве је грађе био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, крупнији је био од мене, шири у раменима, нормално, није био дебео.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само још да нам објасните, кажете, добровољци, рекли су вам да идете само да чувате стражу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И долазите овај дан пред напад на Ловас и кажу Вам, идете у напад. Да ли се Ви буните, пошто су Вам рекли пре тога да ћете само стражу да држите?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, нико, идемо сви тамо пред ту зграду где је био састанак и одатле крећемо.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли се неко други бунио од добровољаца, зашто идете у напад, а не да држите стражу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не сећам се.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да испоштујемо све, па ако стигнемо. Изволите даље. Од оптужених? Од бранилаца још има.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: У свом исказу сте рекли да сте познавали ову браћу Шалипур. Да ли знате, како се зову они?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, по именима не знам, мада су били и они из Пријепоља чланови Српске народне обнове.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли је један од те браће био висок и наочит и да ли је носио пушкомитраљез?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сада не сећам се шта је носио, али су оба двојица момци били онако крупнији су били од мене, крупни, леви момци, крупнији од мене.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли могу да му предочим ове фотографије које ћу ја уврстити у доказни поступак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До сада сте то требали да приложите, јер.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја сам их сада добио, само у циљу препознавања те браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта се предочава.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Па, фотографије, ево Ви ћете видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам чије су фотографије, које, шта је на тим фотографијама? Ви значи, поседујете фотографије браће Шалипур и сада предочавате.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да се идентификују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ако могу да предочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сведок може да погледа те фотографије. Одакле Вам ове фотографије?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добио сам од мог окривљеног које је нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су све фотографије браће Шалипур, по Вашем сазнању, односно од клијента?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Тако је, оба брата и пошто.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Овог би могао да препознам, али ја Вама сада да донесем слику неку да сам се сликао пре осамнаест година у униформи, Ви мене не би препознали, гарантовано.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ви онда кажите, не могу. Добро, Ви кажите, не можемо, па.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не могу ово да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој то фотографији?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: На овој, рецимо, ово би можда да је један од те браће, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда је један од те браће, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да су сведоку Славку Ступару предочене фотографије које је дао бранилац адвокат Слободан Живковић и за које тврди да су на истима браћа Шалипур и председник већа ове

фотографије означава под бројем 1, 2 и 3, а сведок Славко Ступар за фотографију са редном ознаком 1 каже да је можда на тој фотографији један од браће Шалипур.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: У свом исказу сведок је рекао да је чуо да су на једном пункту овај, како се зове, браћи Шалипур су узети неки новци за које је наводно касније утврђено да потичу из једне куће у коју су улазили приликом указивања помоћи рањеном борцу њиховом и то је та кућа Адамовић. Да ли зна о томе нешто?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, то сам чуо, рекао сам, чуо сам.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добро, ја читам.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Чуо сам да су им неке паре одузете, највероватније тај пут када су ишли за Шид, да су им паре одузете неке и то је све.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли се сећате Вашег исказа датог пред истражним судијом?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, не сећам се.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Подсећам Вас да нисте ниједанпут споменули Косијера. А прошлог пута, 26.-ог када сте давали исказ, споменули сте и рекли сте да мислите и да је Косијер кренуо са Вама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Видите, ту сам направио грешку, значи, он није кренуо. Ја мислим да је исправљена та грешка, да Косијер није кренуо са нама, тада са мношћом када сам ја био и.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли га се уопште сећате или сте можда у разговору касније контактирали или са њим или са неким, па сте споменули његово име?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, могуће, прича се, ја то сада причам свима и ко ме зна, питају ме, ово је за мене оптерећење велико и нормално да сам, њега сам, највероватније, да ли сам га упознао, ето. Ја кажем да ли сам га упознао у странци исто у СНО; да ли сам га упознао негде другде, то ето не могу да се сетим.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјавили сте на прошлом претресу да је Зоран Косијер учествовао у нападу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, то, не могу да се сетим, ја сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада не можете да се сетите, а на прошлом претресу сте се сећали? Одакле сада једна амнезија од прошлог претреса до сада?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, да ли је учествовао или није?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не сећам се.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље, оптужени? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Госпођо председнице, ја имам овај, само ове приговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања за сведока немате?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам приговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам возио сведока и његове саборце у Товарник приватним колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је прво. Друго, никада нисам нити ја, нити моја фирма поседовали ауто марке «Цитроен». Треће, то што сведок спомиње полицијску станицу у Товарнику, овај, из октобра 1991. године, тачно је да сам у аутобусу «Галенике» са добровољцима био 07.10.1991. године и исти се ту паркирао. То је иначе била кућа покојног доктора Цвејића што сам и раније изјављивао. А да ли је у аутобусу био и сведок Ступар, ја се стварно не сећам. Исто тако сам рекао два пута раније, које, што сам долазио, да је потпуно тачно и четврти пут не постоји, четврти пут сам дошао 10.-ог навече када сам и отишао у Ловас у друштву Јовића и ових других. То сам исто рекао. Исто тако никада у друштву сведока Ступара нисам присуствовао разговору или договору код било којег високог официра ЈНА. Ако сведок мисли на присуство и Мирка Јовића и овога Басте, ја могу само да кажем да сам ја Мирка Јовића задњи пута видео 11.-ог ујутру, пре него што сам ја изашао из куће и остао је човек спавати код мене, а 10.-ог навече када смо дошли, никакав састанак ни са каквим официром није било у Ловасу, а исто тако ни у Товарнику у друштву господина Ступара. Што се тиче ових пара што је господин Ступар рекао, ја стварно се не сећам. Могуће је лако да сам му нешто ситно дао, не сећам се стварно. Ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све? А ово што тврди да сте пицгауером Ви и Милорад Бастаја, Мирко Јовић и он дошли из Товарника за Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, то је он чуо да су из Товарника Мирко, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није он чуо, он тврди да је био у том возилу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема говора о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ни то није тачно?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма, нема говора. У пиццауеру смо дошли Мирко Јовић, Баста и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је оног рањеног одвезао у Товарник, па се вратио са Вама. Шта на то кажете?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја стварно хоћу да са 99% тврдим да смо нас тројица били у томе, али онај један посто, један промил, да је можда због тих разлога пиццауер заустављен, па неко утоварен, али то се стварно не сећам, не верујем да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Уосталом, биће и они присутни.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Љубана Деветака и сведока Славка Ступара на околност:

- *да ли су заједно допутовали у Товарник неколико дана пре напада на Ловас,*
- *да ли је оптужени Љубан Деветак био присутан на састанку у Товарнику који је одржан пре напада,*
- *да ли су заједно на дан напада пиццауером дошли од Товарника до Ловаса, а након напада.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, окрените се према оптуженом Љубану Деветаку. Ви сте категорични били у истрази и на претресу, да сте заједно дошли колима.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И остајем при томе да смо дошли колима, можда се не сећа, али смо дошли колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим се суочите. Смисао радње суочења је да Ви њему у лице кажете.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја мислим да смо дошли заједно колима и да сам ја Вас замолио напољу када сте кренули Ви у том правцу, да повезете нас.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите Ступар, никада ја «Цитроен» нисам имао.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Мали онај «Цитроен».

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мали, ма, никада га нисам поседовао, никада, ама баш никада. Туђа кола никада исто нисам возио, а овај опис пред станицом полиције, то је највероватније у том аутобусу, само не знам зашто бркаш. Мислим, нема шансе, не тебе, него никога нисам возио од добровољаца у приватним колима. Мислим, што се мене тиче, то је мени безначајно и да јесам.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем да, ја остајем при своме да јесте тако било, јер ја аутобусом уопште после нисам ни долазио, нити сам се враћао, увек сам до Пазове долазио колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, молим Вас, не чујемо Вас.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: До Пазове сам увек долазио колима, значи аутобусом ја нисам долазио. Значи долазио сам са колима, са Вама сам дошао, то тврдим, са ова још три момка са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези овог присуства на састанку Љубана Деветака, састанак у Товарнику.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам рекао прошли пут. То није био састанак, него једноставно што је хтео тај официр да упозна Мирка Јовића и онда смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, састанак у Товарнику.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: А у Товарнику сам њега видео тамо у тој кући где је био састанак, видео сам га накратко.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А када си ме видео?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, пред напад на Ловас, пред напад на Ловас.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Колико дана пред напад?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, да ли, сада не сећам се, да ли то вече или претходни дан или, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, овај заједнички долазак Ваш, Товарник-Ловас, са Мирком Јовићем и Милорадом Бастајом и њим, пиццауером.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Јесте, сећам се, дошли смо и пуцало се, пуцало се испред нас, тај пиццауер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо и окрените се према господину Љубану Деветаку, њему у лице реците да сте били у том пиццауеру или не?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да ли је пуцано у тај пиццауер при доласку у Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим, немојте, суочење траје, а овде се разговара.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само бих те молио, подсети ме, који је тај пиццауер којим си наводно и ти дошао са мном и са Јовићем и са овим Бастом, којег је дана то било?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, не сећам се, не сећам се, то је одмах, ја мислим да је увече, увече када смо ушли у село, колико се сећам, увече, то вече.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Види, не знам шта си ти радио у Товарнику, да би ти сео у тај пиццауер и где си га нашао уопште?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, тамо где смо одвезли овог што је погинуо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја колико сам бројао до сада, ја морам да кажем, госпођо председнице, ја колико сам бројао, најмање десет овај људи је до сада возило у Товарник тога погинулог. Ја верујем да је господин једанаести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није то било, апсолутно, мислим. Ми смо сели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он тврди.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ево, ја кажем, остајем при своме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био, са Вама дошао. И реците, Ви сте тврдили, 16. октобра 1991. године, да је Славко Ступар био на састанку, на једном од тих састанака које је потпуковник Димитријевић, по Вашим казивањима, држао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Збунили сте ме, 16. октобра је била Међународна ова мисија, заправо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у Вашој одбрани сте говорили да је овај човек.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекао сам 15. октобра први пута, децидирано, цитирам шта сам рекао, 15. октобра први пута сам видео присутне добровољце на војном састанку, тај састанак је сазвао господин Димитријевић, потпуковник тада, сада пуковник, односно после пуковник, сада пензионер и између осталих, био је Ступар Славко, био је Михајловић Борислав и не знам већ кога сам побројао, али тачно сам то рекао, то је било 15. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На записнику од 21. априла 2008. године, 53. страна, тврдите да је то био 16. октобар и тако даље, само поводом тога, а сада се суочите са сведоком, он негира било какво присуство на тим састанцима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је његова ствар, госпођо председнице, шта ја ту могу што он негира, да га бијем, не смем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Ступар, шта Ви кажете? Он тврди да сте били на том, Ви кажете уопште нисте долазили на неки састанак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја сам рекао само пред напад на село, на тај сасанак што сам ушао унутра у ту кућу, пред напад на село и нисам

био нико и ништа тамо. Шта сам ја био да бих ја присуствовао састанцима неким.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја стварно не знам, ја сам се изненадио, ја сам теби рекао и тебе када сам видео и овога, овога Михајловића Борислава. И још неки су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се вратите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо председнице, да ли могу да изађем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала.

Завршено суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања? Од оптужених? Само оптужени Александар Николајидис има питања? Добро. Да ли имате или не? Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажеш за те бомбе и пуцање то. Да ли си видео мене да бацам бомбе и да пуцам?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си ти бацао и пуцао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам можда бацио једну или две бомбе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли ти је Душан Ступар из Товарника неки род?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је Никица из Панчева отишао са тобом за Товарник?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не сећам се.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А Пато Ференц?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пато Ференц? Ја мислим да је он био када смо кренули за Товарник, да је он био исто.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А Бане Марковић из Старчева, Бане мали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, он је касније дошао у Товарник, сутрадан ја мислим, после два дана.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сте ишли са једним колима или двоје за Товарник?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За Товарник са једним аутом смо ишли.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко те је сместио у ону кућу поред цркве?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Сами смо је нашли, празну кућу смо нашли сами и ту смо се сместили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Љуба Јелић спомиње нека одвођења, да смо ти ја одводили и Пера неке Хрвате и да их нисмо враћали, да су нађени мртви.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја сам рекао да је то лаж једна.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, ти си изјавио да си Косту виђао да то ради.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, Коста је вршљао по селу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си виђао Косту са Јелићем у друштву тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја Јелића сада не могу се сетити, познато ми је то, али не могу да се сетим његовог лика.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је са тобом носио тог мртвог за Товарник?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не могу да се сетим ко је био са мном.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А чиме сте отишли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да ли је у ауто неки отерао или.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, како се са њима ниси вратио него са Љубаном и са овим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, са Мирком сам се вратио у ауту.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да си, овај, да су ти се у Товарнику придружили други добровољци. Ко их је довео?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ево, они су долазили, да ли та два дана, три, сада ко их је довео, не сећам се.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како су знали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Они су се нама прикључили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како су знали где да дођу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, неко их је упутио, ко је знао да треба да дођу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, откуда си ти знао да су то ти добровољци који треба да дођу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То нисам знао, дошли једноставно код нас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ово за кафану, да ли сте били у кафани, рекао си да си упознао Деветака испред кафане.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Испред, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А претходно кажеш видео си га у кафани?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Испред, испред СНО сам га упознао, али сам га виђао у кафани у Пазови, а виђао сам га и горе у седишту странке сам га виђао. Значи, нисам га знао лично.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си онај «Голф» што је пуцао на нас, при уласку у селу да су сви пуцали. Да ли је тај «Голф» страдао од зоље или од пуцања?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, од пушчане ватре, јер биле су само две зоље и испаљене су у правцу млина.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: После изјаве, овај, коју си давао у СУП-у, да ли си разговарао са Мирком Јовићем?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, оно са њим нисам имао шта да разговарам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли га се бојиш?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Слабо сам га и виђао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли се бојиш Мирка Јовића?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, немам разлога да се бојим њега.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Девојка што је доведена код нас у кући.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Девојка што је доведена код нас у кућу, Снежана, колико је имала година, отприлике?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, можда је имала, можда је имала двадесет година, тако, тако бих рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи, Деветак каже тринаест. Да ли лаже?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, она је, ако је та девојка, она што има коврцаву косу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Друге није било.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Дугу, лепа девојка, много лепа, она је била ту у тој кући. И после је била, ја мислим, на другом месту.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је постојала нека прича у вези тебе и мене око те девојке после тога?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, колико сам упознат, не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Није био никакав проблем између нас двоје?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како је доспела она у нашу кућу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја мислим да су њу довели да ли браћа ова Шалипур.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не бих то, њу су нашли вероватно у кући колико сам упознат и нашли су код ње у кући касете неке, колико сам упознат.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да ти је Мирко Јовић рекао да мало припазиш на добровољце.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Рекао је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ови који ће да дођу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не који ће да дођу, него они који су кренули са мном.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код истражног судије си рекао, ови који ће да дођу момци, да припазиш на њих.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је погрешно протумачено.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Није протумачено, све је снимано, није протумачено. Да ли си знао да ће да дође још добровољаца?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да, апсолутно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си био на прослави у Ловасу када је проглашен за Душановац?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знаш да је био Мирко Јовић?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, то знам, то сам рекао да је био он, да је био његов брат, не знам још ко је био. То знам да су били на прослави.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знаш којим су колима отишли Мирко Јовић и Бастаја из Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могуће да је тај црвени «Голф» од оног Ивице што је радио у МУП-у, јер сам тај «Голф» виђао и у Новој Пазови и да га вози од Мирка Јовића брат.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А дошли су пицгауером?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Пицгауером из Товарника у село то вече.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код истражног судије си изјавио да, «они мени пишу на десет састанака сам био»: Ко то они пишу и где пишу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја знам за један.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, ти си изјавио, «они мени пишу да сам био на десет састанака»:

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не разумем питање.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, не разумем ја ово што си рекао, баш си тако рекао, «они мени пишу да сам на десет састанака био»:

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, највероватније тај који је давао изјаве, највероватније се односи то на њега.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Колико пута је био Мирко Јовић у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја знам само за једном да сам га видео тамо, значи да сам га видео, да сам га видео оно вече када је ослобођен Ловас. Е, после ја не знам. Чуо сам да је био на прослави, е да ли је после тога још.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, не, ту док си ти био, док си ти био у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, био је тај пут, оно увече.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код истражног судије на страни 9. си рекао да си често био на кафи са Мирком Јовићем када је долазио у Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Какви, то исто је погрешно уписано, гарантовано, јер били смо на кафи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар, то што Ви тврдите да је погрешно протумачено и уписано, то није тако. То постоји аудио запис онога што сте Ви причали, према томе, дословце свака Ваша реч је унета.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем да смо пили кафу то вече, било нас је петнаестак, можда тамо у тој кући.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, овде пише, рекао си да си више пута са Мирком Јовићем, да ниси био на састанцима, на страни 9., да ниси био на састанцима, него само више пута када год је Мирко Јовић долазио, да си ти био на кафи са њим тамо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја само стојим иза тога да сам га једном видео то вече и после сам оно чуо да је био на проглашењу. После тога ништа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Пре овог и прошлог давања изјаве, да ли си причао са неким од окривљених или сведока, шта ћеш овде да говориш?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овде си изјавио да си овај, знао да Деветак иде у Товарник, ништа за Ловас, а код истражног судије си рекао да сте у Товарнику причали о ослобађању Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код истражног судије си рекао да си у Товарнику био на договору за напад на Ловас испред своје групе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније ћете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, знам, тужилац може да иде кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да не додацујете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не додацујем.

Опомиње се адвокат Здравко Крстић да не узима реч без одобрења председника већа, под претњом новчаног кажњавања када то учини следећи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, одговорите сведок.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Понови Ацо, нисам чуо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Код истражног судије кажеш да си био у Товарнику на договору за напад на Ловас испред своје групе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ма, ја сам говорио свашта, зато што сам, ја сам рекао, био сам и претрашен и сада, сада се нечега присетим шта сам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Истражном судији си рекао, када те је питао да ли ти значи нешто име Перић, ти кажеш, «не, никог из војске не знам». Откуд знаш да је Перић војник?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, знаш шта, постоји интернет, значи, на интернету могу ја и да прочитам нешто.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овде се не даје изјава по интернету.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да је Деветак председник села зато што је прави домаћин.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Рекао сам, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта је то по теби прави домаћин и откуд знаш да је он домаћин?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био је један од имућнијих у селу, колико сам чуо. Значи да је био један од имућнијих, да је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си код истражног судије да је прву групу водио Тито из Зенице, у другој су били мештани, а трећу групу називаш «моја група»:

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, моја где сам био у њој, да, моја група, у њој сам био.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, ову групу називаш Батина група, ову Титова, ова једино наша нема, овај тог ко води.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Моја група, моја група у којој сам ја био.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Једино нашу нико није водио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како није, јесу нас водили мештани, њих тројица, колико је било. Ја не знам шта покушаваш сада ти овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и Ви прошли пут мени на претресу, «испало је некако случајно да сам ја водио ту групу». Да ли је тако било?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тако испада.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Колико си пута одлазио из Ловаса кући?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, једно богами четири пута, најмање, три или четири пута сам ишао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Викицу, да ли познајеш из Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како си је упознао?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Упознао сам је пред том зградом ту на ћошку што је та велика кућа од оног човека из Аустрије. Ту сам се упознао са њом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А њену фамилију?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Њу сам упознао код ње кући када ме је одвела, оца и мајку, оца и мајку.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А зашто си ишао код ње кући?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Зато што ме звала жена.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је имала проблема тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, није, неких није проблема имала, колико ја знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли познајеш, да ли си упознао Деветакову секретарицу из Ловаса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ње се не сећам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је СНО имао ратни штаб?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е то не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Истражном судији си рекао да си за минско поље први пут чуо преко ТВ.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Где сам то рекао?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Истражном судији.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Истражном судији? Ја сам рекао да сам чуо када смо се вратили у село, када сам се вратио ја из Пазове, да се нешто десило.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја овде имам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли истражном судији да сте за минско поље.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, али и на телевизији сам чуо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули на телевизији, а прошли пут мени на претресу сте рекли ово што сада причате.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Чуо сам и на телевизији, али сам чуо први пут сам чуо то тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте први пут чули на телевизији, него у месту Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: А ово је поузданије на телевизији што сам чуо, значи, више сам веровао то што сам чуо на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада, шта то значи, значи да сте први пут за минско поље чули у Ловасу, да ли ја тако разумем?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: После Ловаса, да ли смо још негде били заједно на ратишту ти и ја?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја, колико се сећам, са тобом нигде.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нигде?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, хвала.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, подсети ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Бобари?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ту нисам уопште био.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Онај, како се зове, само ме подсети, овај, Рибњак?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда Тења.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рибњак где је?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је била сестра са тобом негде на ратишту?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, ја немам сестру. Имам једну рођену која је у Аустрији.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате примедби на његов исказ?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, имам, све, цела изјава, ово је, мислим, углавном је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо те конкретне примедбе.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, командир нам је био он, па упознали смо се тачно као што каже, био је, сада колико не знам пре нас у Ловасу, тамо смо се упознали. Он нам је био командир. Рекао нам је да се јединица зове «Душан Силни», да је њему Љубан надређени. Када смо дошли у Ловас, то углавном, овај, све је исто за улаз у Ловас, једино што ја знам да је зоља погодила тог «Голфа», не пуцање, овај, није он исалио зољу него други дечко. За овог Ћорђевића да, у кући Љубице Адамовић смо били ушли заједно да унесемо тог и требао нам је ауто да би га пребацили, јер још је био жив, али ту је умро и њима ауто није ни радио. Та браћа су узели те паре и злато. То сам ја исто после чуо да им је одузето, овај. Даље, он је по завршетку напада отишао у ту као команду, или ту испред, ја не знам да ли је ту улажење неко, улажено и рекао нам је да идемо у ту кућу, јер он није могао, нити неко од нас да каже која кућа је празна, која није, овај. То за бацање бомби исто, да ли је знао он или ја која је српска кућа да не бацимо у српску кућу, није, значи неко је морао да нам говори. Овај, даље, ишао је на то, страже смо давали, овај и у Товарнику и у Ловасу, значи, не сами како смо хтели, шта, онда нико не би давао стражу, ко да чува стражу, сви би спавали,

него он као командир, значи, није наређивао ништа, да се врше нека убиства или ово или оно, овај. За девојку, за Кризманић Снежану зна добро да је, овај, да смо имали после тога свађу и у Пазову да сам ишао, да ме звао код њега кући из странке после тога, те године, ту зиму, да ме звао кући да ми каже да је то неко измислио да је он наредио да ме убију. Да ли се сада сећаш тога?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, тога не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нисам код тебе кући био никада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не сећам се да си био код мене кући. Објасни, где живим, вероватно се сећаш где ми је кућа, где живим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, добро, ја ћу да доведем људе са којима смо ишли заједно овај тамо, ја ћу да ти доведем људе и тамо са гађања како је било.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ове фотографије што је приложио Ваш бранилац, да ли Ви тврдите да су браћа Шалипур на тим фотографијама?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, да. То је сликано у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између сведока Славка Ступара и оптуженог Александра Николајидиса на околност:

- *да ли је бацања бомби на дан напада на Ловас и зољи било тамо где су мештани Срби указивали да се баца,*
- *да ли је сведок Славко Ступар послао Мате Адамовића по помоћ на улицу у време напада,*
- *да ли је наредио најпре пуцање, а потом гађање зољом возила марке «Голф»,*
- *да ли је тражио да се доведе Снежана Кризманић по налогу Љубана Деветака и да издиктира лица са касете ХДЗ прославе и*
- *да ли је спомињао добровољцима да је војска поставила минско поље и да му је то оптужени Љубан Деветак рекао, те да не «зује» около.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, имамо, да не бисте све одједном. Значи, прва ситуација, ја сам то Вама предочавала, Ви негирате. Оптужени Александар Николајидис тврди да су бомбе бацане тамо где су мештани Срби указивали, да је једна зоља бачена на неку кућу секретара ХДЗ-а.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: За кућу не, зоља је, испаљене су две смо само имали зоље, оне су испаљене у правцу винограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово у вези бацања бомби, негирате да су бомбе бацане тамо где су мештани Срби указивали. Он тврди другачије, да је то тако рађено. Гледајте њега у очи и суочите се са њим.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не знам, ја не знам за то.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си знао која је српска, а која је хрватска кућа?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли си бацао редом, било да ли је српска, да ли није?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нисам ја бацао у сваку кући, и ти и овај.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А у коју?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И онај, како смо ишли.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Хоћете да му кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да не мешате се када се они суочавају, да бисмо јасно чули.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, да ли си знао да си бацио у неку српску кућу? Како си могао да бацаш бомбе?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, могуће, могуће.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, Срби, мештани иду са нама и пусти те да бацаш у српску кућу, овај, бомбу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, мештани иду, али нико, није нама нико рекао чија је која кућа, ко је рекао, ја не знам, не знам да је неко рекао, немој, то је српска, овде бацај, ово је несрпска или.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Говорим оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ова друга околност, да ли је послао по помоћ овог човека из куће Адамовић на улицу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ни то није тачно, сећаш се да је он изашао сам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Унели смо га унутра.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да је он рекао да њега сви знају и да неће нико да га дира, да је отишао сам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, изјавио си овде да је он отишао да иде по помоћ.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: По помоћ, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто он нама иде по помоћ, баш њега брига, било брига за овога погинулог. Ми смо тражили да се спасе, ауто им није радио, нешто акумулатор, нешто није могао да упали, пробали су ови што возе и рекли су да не ради .стварно и онда си ти рекао да оде по помоћ и после када смо дошли тамо већ пред крај села, он је био, нађен мртав на путу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Он је сам кренуо по помоћ, то је, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцање у ово возило марке «Голф». Оптужени Александар Николајидис у својој одбрани тврди да сте најпре наредили да три лица пуцају, па да је онда то возило се вратило у рикверц, почело да пуца, а Ви наредили малом из Пријеполја да га гађа зољом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, не знам да ли је он из Пријеполја, мали смо га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мали неки, није битно сада ко, али то он тврди, а Ви нешто другачије причате.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ауто је прошао, он је видео нас пар, можда троје, четворо, видео нам је главе. Када се вратио у рикверц, јеси чуо и галаму из аута? И он је први почео да пуца и онда нормално, махинално су људи почели сви да пуцају онда.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када је бомбардован, ауто је почео да бежи, пошто је њива где смо ми били кукуруз био виши од пута, ти си рекао, хајде да пуцамо и они су пуцали равно и промашили су, ауто је прошао поред и када су чули да се пуцало, они су укочили и вратили се уназад, пуцали на нас и псовали нам мајку четничку.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Вратили се и пуцали, али су пуцали махинално сви. Ко ме сам ја могао да кажем, пуцај.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не може махинално, ми смо били овако, ако бисмо пуцали сви, поубијали би се између себе.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Био си педесет метара од асфалта.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, да, али смо били сви овако распоређени, не можемо да пуцамо сви, да се окренемо одједном, него си рекао том малом, не знам који је ни како се зове и он је са зољом, ауто је са зољом погођен, никако са пуцањем.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези овога, за ту Снежану Кризманић, оптужени Александар Николајидис тврди да сте Ви рекли да по налогу Љубана Деветака да се та девојка доведе да издиктира .лица са каеете.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, то није тачно, да сам ја рекао да је по налогу Љубана доведена, јер њу су довели ту где смо спавали та браћа Шалипур.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто би њу довели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, довели је, њу су нашли у кући и нашли су те касете.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нису код ње нађене касете, касете су нађене у другој кући, у оној што је у поткровље гађана са зољом.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е то ти знаш, ја не знам, ја причам како је било.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И због чега би она била позвана, те касете су морале да се виде прво, па да се види да је она на касетама, да би била доведена да издиктира. А ми касете смо ми нашли, па је предато у команду Љубану, па је Љубан када су погледали касете, рекли да се она ухапси, јер нико не би ни знао, није ни знао где она станује.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Гледале су се прво тамо где смо спавали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, па је онда Снежa изведена, када су почели циркуси и онда је прекинуто да се гледа и однето је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако било, господине Ступар?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем како сам рекао ја. Јесте, они су донели, ти Шалипури су донели касету и њу су, биле су две касете колико се сећам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А што би Шалипуре интересовало ко је на касетама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И гледали смо то ту, где смо спавали гледали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Што би Шалипуре или тебе или мене интересовало ко је на касетама?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, нашли касету и узели, ето чисто.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, могли су да нађу и «Сећаш ли са Доли Бел», па да кажу ко је на касети, мислим, шта нас интересује ко је на касети, шта мене брига ко је на касети или тебе.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ту се не слажемо уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што је оптужени Николајидис тврдио да сте им рекли да је војска поставила минска поља, да сте то чули од Љубана и да не зује много около.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Чуо сам да је било једно постављено минско поље, али не да је војска поставила, него тамо, у правцу млина тамо у њивама.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не, да си ти видео ни да си чуо, него да си нама рекао да не зујимо около пуно, него само путем да идемо, јер около је постављено минско поље и то да си чуо од њега на састанку.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Добро, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког њега?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Од Љубана Деветака.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Зашто смо имали водиче? Због минског поља тог што су поставили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: По селу после, не водиче, него после када смо ушли у село, околу да не идемо нигде, него само по улици.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нормално да се не иде нигде, када не зна се терен, а мислим, опет ја сам неки командант, командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у вези овога, Ви сте Николајидис у својој одбрани тврдили да када сте дошли тамо, да је Ступар рекао да је Љубан одредио кућу где ћете се сместити, рекао да ће ту да се смести.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, па није могао ни он, нисам, ни ја, не може нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди ту нешто да сте бирали кућу и нашли прву празну. Суочите се на ту околност.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Бирали смо кућу према нама, према колико нас је било тамо оно, да можемо сви да се сместимо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, како се то бирало, како?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, празна кућа и ушли смо у њу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, то бирање празне, уђеш у празну кућу и бирали смо кућу.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Питали смо тамо некога да ли неко живи, не живи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кућа је изабрана вероватно што је близу ту команде и овај, и не могу ја да бирам, прво нисмо улазили у све куће тамо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, нисмо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, нисмо, па како знаш која је празна која није?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Празна кућа? Па, неко је рекао од мештана тамо да је празна.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Или ја или ти? Не ти, него и ја, како смо ја и ти могли да знамо која је празна а која није?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не могу да кажем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А сада неко од мештана, а никога не знаш од мештана само њега знаш, а неко од мештана.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не могу да кажем за неког да је мештанин када није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога њега, то изговарајте, то у транскрипту.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па, никога не зна од мештана, сада му рекао неко од мештана, зна једино од мештана Љубана Деветака и сада неко од мештана.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Нормално, од мештана да, неко је рекао да је празна кућа. Не могу ја да кажем сада е Љубан Деветак је рекао, када, мени није рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Мало пре смо бирали, сада је неко рекао, не знам.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, бирали смо, да, рекао је, празна та, празна та.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја знам да смо ту били у центру и да смо сачекали, дошао си, одвео си нас тамо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довршено суочење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између сведока Славка Ступара и оптуженог Петронија Стевановића на околност:

- *да ли су бомбе бацане приликом напада тамо где су мештани Срби указивали, те на околност*
- *да ли је сведок Славко Ступар одвезао колима са оптуженима Александром Николајидисом и Воркапићем рађене Хрвате, чије «склањање» је тражио Љубан Деветак.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, Ви сте, такође, у Вашој одбрани тврдили да су бомбе бацане тамо где Вам је показивано. Чули сте данас сведока Ступара који је са Вама био у том нападу. Он каже, то није било тако.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Када смо ушли од кукуруза, из кукуруза, када смо тамо оног «Голфа», када смо их побили, када смо дошли до оне две куће прве, разумете, мени је наређено, мени је рекао Крњајић, да се баци, пошто је пуцато са леве и са десне стране, изрешетана она капија гвоздена, да се баци бомба и ја сам бацио и у прву с десне стране, прешао сам код тебе на твоју страну и у ону другу, тамо где је скичао онај кер. То ми је рекао Крњајић да су то хрватске куће, а они су нам говорили где, где да бацимо бомбе, јер нису, ту је било српских и хрватских. Мени углавном сам бацио те две бомбе што су биле те хрватске. А за Вас ја не знам да ли сте Ви бацали. Ти си ишао

другом страном и друго, да ти још нешто кажем, ја нисам био твој «Силни Душан», ја сам позват из Панчева да дођем код Јовића, тражи добровољце. Мене је Јовић предао Љубану Деветаку да идемо код њега, код тог човека, да извлачимо тамо децу, породице, они су једва главе извукли. Је ли тако нам говорили на састанку горе на, у странци, где Вам је странка?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Било је за стражу, тога се сећам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: У странци горе, у странци када је отишао и када нам је Јовић држао говор и када нам је исто Љубан рекао, «хвала вам на одзиву, браћо, сваког ћу од вас да наградим, само да успемо да извучемо сиротињу тамо, јер тамо је велико упориште. Војска не сме да гађа, да пуца, побиће и њихове, па мора да нађемо храбре људе, добровољце, да одемо да извучемо тако»; прса у прса и шта. Да ли није говорено на састанку горе код Вас у Новој Пазови?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја, рекао сам и мало пре, значи, Мирко је, када је рекао да ће се ићи тамо, он је рекао да се иде на стражу.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесу наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да чујемо његов одговор.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја знам да је он причао и раније за неке, за одласке, када су ишли неки други исто добровољци, да добровољци само тамо држе страже. Е тај његов говор ја се не сећам, не знам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Били сте ту Ви, Вас сам упознао, Ступару.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Могуће, да, па тамо сам висио сваки дан.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Видео сам да сте неки као командант, мислим, тако сам закључио. Ја никада нисам био у Пазови. Знаш по чему, хоћеш да ти кажем по чему се сећам? Зато што си једини имао шкорпион жути нов. Ја сам помислио да сте Ви један од команданата, имали сте жути шкорпион. Ту смо одржали састанак, сишли смо доле, где је она кафана, ресторан, шта је и Љубан је са нама ишао, овај, како се зове, Јовић, јер су чекали нас шест само, ми смо каснили из Панчева. Рекао нам је да пожуримо да се једе, да једемо шта хоћемо, јагњетину или шта ја знам, није важно и да попијемо по два пића. Јел било тако?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тога се не сећам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро ако се не сећаш. Јели смо, кренули смо «110» и пиццауер нас чекао напред с десне стране. Био је Воркапић, био је Девчић, био је Радојчић, разумеш и био је Љубан, разумеш. Е сада, да ли су они отишли колима, да ли је «Трндо»; како га зову, одвезао до касарне оне с десне стране у Шид када се уђе. Ту смо задуживали оно униформу СМБ. Љубан је ушао са нама и рекао је да морамо сви да задужимо. Ја сам имао шарену. Ја сам рекао нећу. Онда

ови Шалипури, како се зову, ти близнаци, они су рекли неће, имају. Он нам је рекао, мора сви да будемо једнообразно обучени или изгинућемо између себе, мислићемо да су зенге или шта ја знам. Ту смо задужили оружје, бирали смо које смо хтели и отишли смо за Товарник. Ту смо се упознали са милицијом и шта ја знам, пребачени смо у ону кућу где је нацртан тај бели орао и шта ја знам и рекли су да нас Ви пазите, они ће нас ноћу обилазити, да држимо стражу, да нас Ви пазите, да нам Ви ту командант, да нигде не излазимо случајно напоље, пошто они ноћу врше чишћење и познају се, да не изгинемо и по дану да не идемо, да не зујимо по Товарнику, да ли је тако?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тако је.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јел смо ту седели до једног дана, четвртог, када смо кренули, тог 09.-ог увече, јел смо пекли јаре, јеси дотрчао ти и Воркапић и не знам још ко је, дотрчао, нисмо јаре ни појели, још се пекло, рекли сте, покрет, крећемо у напад, иде се на Ловас. Остало нам је тако јаре, дотрчали смо до те команде, ту је био пицгауер паркиран, пун зоља, бомби, свашта. Рекли су да се допунимо, вечерас се иде, ујутру се напада. Јел нам рекао Љубан Деветак, да ујутру ће се нападати, све је договорено са војском. Прво смо се посвађали тамо са војском, па су они вратили нас. Онда је Љубан поново отишао тамо и молио и као дошао и рекао нам је «вечерас идемо, сви путујемо, а ујутру у пола седам када буде десет граната пало, после десете ви улећете». За то време сто, сто нас је кренуло, 172 треба да нас крене, а нас је само 72 отишло, јер слагао нас је Јелић, није смела да иде та група или ти још, овај,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тако било, господине Ступар?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, углавном је тако, сем тог што си споменуо шкорпион. Ја у животу шкорпион нисам узео у руке.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро, добро, имао си у Новој Пазови и увек си га имао и није важно.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: 7,65 сам имао пиштољ.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Чуј, имао си шкорпион, деце ми бре, када ти кажем, ја не лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте сада на ову другу околност. На ову другу кажете, Љубан од Вас тражи склањање неких оних израђављених.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро, то када смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребаците се на ту околност.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да не говорим што је он возио Ђорђевића и шта ја знам, да ти кажем и за Ђорђевића. Не говориш истину. Ђорђевића смо одвезли ја, Алексидис, Воркапић.и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, нисмо рекли да се суочавате, не можете Ви да бирате. Друга околност, Ви сте у својој,

Вашој одбрани тврдили да неко склањање људи, рањених је тражио Љубан Деветак од Вас. Ви то нисте хтели да испуните, али је Ступар, Николајидис и Воркапић у неко возило набили те људе и одвели. Е то се суочите са њим, он то негира и каже да не зна да вози кола.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Нисам ја ни рекао да је он возио, јер Воркапић је возио, а он и Алексидис су седели, тако сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим се суочите.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Слушај, када је 14.-ог било, када је Јовић био, кажеш, те 10.-ог, те 11.-ог, те два дана ниси био ту, после напада када си отишао. И хоћеш да ти кажем како си отишао кући, све ћу ти да кажем.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Отишао сам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Није истина, рећи ћу ти како си отишао и са којим колима си отишао и кога си одвезао. Зове се Илија

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте како је отишао Ступар, него ово.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро, слушај, 14.-ог, јел била фрка, јел ухваћен близнак онај мали што је пуцао из винограда, јел ухваћен.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тога се ја не сећам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: У униформи онај што је био, мали један.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ухватили смо га 14.-ог, ти си дошао из куће, да ли не знам где си већ био, Љубан је био узнемирен, каже, «где сте до сада, зар ја да вам, овај, хапсим усташе и Хрвате, да нас побију овде у сред дана»: Је ли Воркапић отишао горе, ти, Воркапић, «Аждаја» код Алексидиса на економију. Узели сте десет, дванаест људи. Кренули смо да опколимо брдо, пошто је овај мали рекао да тамо има још, а Љубан је рекао има их око двадесет. Ја, Љуба Јелић и старешина неки, ја не знам, не бих га препознао, висок, шајкачу, овај, шапку је имао. Ми смо ишли први у случају ако нам дају отпор, да прођемо иза брда да их побијемо, углавном да их заробимо, а ви са овим људима што сте их довели, да дођете до првог брда, па да прођете иза, али с тим да ови зову, да их вичу, пошто му је био брат доле један и још неки рођаци, тако су их звали. Ми смо кроз били напред на крају брда према Товарнику, да ли се сећаш, са десне стране, а Ви сте ове довели. Међутим, овај, Воркапић је викао да крене напред тај један и шта ја знам, или ваљда све, јер ми нисмо могли оданде да видимо, тако смо чули да је било драње и викање и чула се једна експлозија, паштета. И онда су се ови појавили с брда, је ли било седморо, из винограда, седморо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, тога се ја не сећам.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро, не сећаш се, то је било 14.-ог када је Јовић дошао да нам честита. Знаш да је рекао, када будете освојили Ловас, ја ћу доћи да вам честитам и да прославимо. Ти знаш добро шта нам је рекао у Пазови. И када смо се вратили, Ви сте ово одвојили за те што сте довели и што сте ухапсили, одвели сте их горе на економију, а ову тројицу што су се држали рањени од те паштете, код Љубе Јелића у подрум онај, разумеш, и Ви док сте се враћали озго, ја сам се, ја сам се расправљао са Љубаном, ја сам се расправљао са Љубаном. Он ми је рекао, то треба ти људи да се склоне оданде. Ја сам рекао «где, не знам где, где је ова болница», како се зове, «не познајем Ловас»: Ја сам се ту са њим свађао. Међутим, ти и Аца сте дошли и Аца је мислио, пошто стварно не познајем, да он познаје, он је рекао да ће он. И отишли сте, извели сте људе, Воркапић је возио, набили сте двоје, троје, не знам колико, у кола, те рањене и сели сте напред. Хоћеш да ти кажем са које стране, овако како је стајала «Пеглица», сео си напред, држао си овако пушку и Аца је, са оне стране Воркапић је возио и отишли сте према економији. Е сада да ли је тамо та болница тамо где сте их одвели, где сте их сместили, ја не знам. Је ли Јовић био 14.-ог?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не знам по датуму, он је био када смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете на ово, не интересује ме када је био Јовић. Шта Ви кажете на ово, на ову ситуацију?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је тотална неистина.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Како неистина?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Немој бре.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Је ли била «Пеглица», јесте их ставили у «Пеглицу»?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Где ће ти душа, немој тако причати, када није тачно. И сам си себе убедио, не могу да схватим.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Са Јелићем, Јелић вам је извео, предао вам је и ви сте их набили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте Стевановићу да чујемо шта сведок каже.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Изјавио си да сам ја возио, ја мислим да сам тако чуо.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Нисам изјавио, никада нисам изјавио, Воркапић.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам рекао да ја немам положено и не знам да возим, немој.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Нисам изјавио, деце ми, да си ти возио, да је возио Воркапић, ја тебе нисам видео да си возио.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Добро, ја кажем да је нетачно то што говориш, јер нема везе.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И када си отишао за Пазову, када си однео пушке оне две, снајперке.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Какве пушке?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Однео си са Илијом високим, «Ладом» белом, две пушке си однео кући и муницију и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, завршили смо ове околности које је суд одредио.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ја сам 14.-ог отишао кући, био је тада Јовић. И то је истина, само истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Стевановићу, то смо слушали и то ћемо да проверимо, када сте отишли. Можете да се вратите.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И за Ђорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта за Ђорђевића?

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Није он возио Ђорђевића, ја, Аца и Воркапић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, он тврди да јесте.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Возио је Радојчић, а ти ниси Ђорђевића, ти си испитивао оне жене доле и оног човека, дао ми гајбу пива и истерао ме напоље да идем у своју групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, Стевановићу, да се вратите.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Нисам, душе ми. Ја сам добио само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд налаже одређене околности на које да се суочавате.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Само да Вам кажем, ја сам се вратио после 22.-ог тамо да узмем потврду и да водим Алесидиса и дао ми је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није у склопу овога што сада радимо.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Добро, ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте имали питања или примедби на његов исказ, требали сте да изађете, а не сада у радњи суочења да причате оно што год Вама падне напамет.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Није ово пало напамет, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Одвели су људе, «Пеглица» је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите, то смо суочење завршили.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Славка Ступара и оптуженог Милана Девчића на околност:

- *да ли је сведок Славко Ступар био надлежан за оптуженог Александра Николајидиса и за оптуженог Петронија Стевановића или су они били при полицији и ТО.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Милан Девчић у својој одбрани је тврдио да сте Ви били надлежни тамо у Ловасу за те добровољце, па овде, између осталог, за наше оптужене које спомињем, да се Вама жалио на ексцесе Николајидиса, да сте Ви били дрски и да нисте реаговали, да сте Ви били за њих тамо надлежни, оно што Ви негирате и тврдите да су они били у полицији и у ТО. Суочите се са њим на те околности.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја остајем при својој изјави, значи оно што сам рекао да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему, да ли је он био тамо командир њима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био неки ауторитет њима тамо, он је тако се њима представљао и ја сам тако то закључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте са мном, господине Девчићу, да се суочавате. Њему реците, мени сте бар тако причали, да сте се њему жалили на ексцесе Николајидиса.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Рекао сам и остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је он правио, да је био дрзак.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте, недисциплиновани су били и Петроније и Николајидис, Коле и тако, било их је још тамо, ти то знаш врло добро да сам се ја жалио код тебе, пошто си им ти био неки ауторитет ту, ти, овај, «Аждаја» и Бата Михајловић, били сте ту неки, неки ривалитет је био међу вама. Ко је ту био главни од вас, ја нисам могао да одгонетнем, неко је имао неку групу, једну, другу, трећу, ко је ту био главни од вас, да ли сте Ви ту били неки, ауторитет у тој групи где су припадали ови што сам ја набројао сада. Значи, они су од шенлучења, пијанства, крађа, пљачки и све остало, ти врло добро знаш,

а ти си ишао на састанке тамо, па вероватно си ти то упозорио остале тамо надлежне. Да ли су они шта предузимали или нису, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је тврдио да сте нон-стоп били присутни на састанцима код потпуковника Миодрага Димитријевића.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су моја посредна сазнања, ја нисам био на састанцима у то време и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли у одбрани.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, то су моја посредна сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно, сведок Ступар, ово што тврди оптужени да сте Ви били надлежни за ове добровољце, између осталог, за ову двојицу оптужених?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Можда како он каже да сам ја био неки ауторитет, али, овај, ја нисам био тај који сам издавао наређења нека. Ко ме сам ја могао да издам? Ауторитет, међу првима само што сам дошао, па сам ја ауторитет или сам командант или. Ти би требао да знаш колико сам ја био укупно дана тамо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико си дана био, ја не знам, нисам водио евиденцију никоме тако да то не знам, то не могу да кажем колико си дана био, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се жалио на Николајидиса, ово што прича?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, не, колико се ја сећам, не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Заборавио си?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Зашто би се мени неки жалио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Заборавио си? Нисам ни очекивао да ћеш се сетити ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно да су Ваши добровољци, односно не Ваши, него ови са којима сте Ви дошли, отишли у полицију и ТО?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је та зграда где смо били у Товарнику тамо, ту тај први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо када сте били у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: А у Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тамо смо сви били, испред, неко испред, неко уђе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тврдили сте у свом исказу, ја питам шта би са тим добровољцима када дођоше у Ловас, Ви кажете, једни одоше у ТО, једни у милицију?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, да, како ко је где отишао, то сам рекао, јер ја сам био у тој групи што је била на ослобађању Ловаса. После тога ја немам ништа са овима што су долазили и што је покојни «Аждаја» дошао, ја са њима немам ништа, тај Бата што га спомињете сви, ја.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли су они били у то време у Ловасу када си ти био?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, колико сам ја био, они су били. Ја сам после отишао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да неће испасти, Ступар, да нисте ни били тамо, ја не знам?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, не, били су, не кажем ја то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Али сте вас тројица имали неки ауторитет над овим осталима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ако кажеш ти, могуће да смо имали.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја барем мислим тако, ја сам закључио, да сте Ви неки командант и њима, сада какви сте, ја нисам видео чин на теби да си ти неки имао, значи, не знам.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Од Товарника је све кренуло тамо, од Товарника значи то, да набавимо смештај, да се снађемо, да, постељину, за храну, то је све било, толико сам ја био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довршено суочење. Да ли нема више питања? Оптужени Николајидис, хајдете кратко још, да не дужимо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо председавајућа, само сам хтео да Вам кажем да не дозволите да он мења, он је рекао да је он био командант њему, а сада он је неки ауторитет. То сада да се не би замерао Ступару, спомиње неки ауторитет. Он је рекао да му је он био командир, а сада овде да му се не би замерио, он је ауторитет. Никакав ауторитет, он је рекао да је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако сам ја и рекла и да је рекао надлежан. Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам данас дао немерљив допринос овом претресу, јер нисам хтео да питам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али просто сте ме на моје тражење да истакнем врло оправдану примедбу на начин суочења. Ја нисам то схватио да је суочење, ја сам видео да се води нека нова истрага и да тужилац игра ту споредну улогу, да су улогу тужиоца преузели четрнаестоокривљени и тринаестоокривљени. Ја овако нешто нисам доживео у мојој пракси од тридесет година, да се дозволи окривљенима да глуме тужиоца овде и да питају све и свашта. Иначе сам веома либералан када је реч о праву на одбрану, дакле, може окривљени да прича да Сава тече узбрдо, ја ћу све да саслушам али не могу да разумем да сте ово крстили суочењем, прича од кулин бана па до данас, али добро, то Ви водите поступак, све се снима, сва срећа и то је добро. Дакле, хтео сам после свега овога, ипак да поставим, ако ми дозволите, сада, значи то је била примедба. Мислим да је било непотребно

исхитрена та опомена, јел ми нисте дозволили, мислим, када треба неко из одбране или са оне стране када стави примедбу, треба уважити то и питати и онда не дозволити или дозволити, али ја другачије не могу, него да дигнем два прста или да се јављам. Ви ме не видите, с правом гледате тамо, лево, не можете да видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја видим Вас, господине.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А само реците, само кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, видим Вас, господине Крстићу, али Ви упадате у моменту када се неке битне чињенице расправљају, Ви тада хоћете да пореметите оног ко ће да одговори.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, није ми то намера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вам ја као председник већа дозволити нећу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћете примедбу на крају, на записник да дам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте када год хоћете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам право на примедбу управо онда када се пита онако како се пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сем тога, ова Ваша примедба није ни основана. Та два лица тврде да је ово лице било њихов командир и имају право да га питају шта год хоће, имајући.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати, имајући у виду то да је неко неком био командир, умањује његову евентуалну одговорност за све што се дешавало и да су по нечијим наредбама радили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, не утврђујемо ми одговорност сведока овде, овде сведок није окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, ја утврђујем одговорност, утврђујем одговорност окривљених. Зато желим да утврдим по чијим налозима се нешто радило и зато су ова питања, то је оно што Ви не разумете и не схватате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја заиста не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног дана ћете можда разумети.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала Вам на савету. Ја бих био срећан ако сте Ви нешто разумели данас из овог суочења, ја сам пресрећан. А ја ништа нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пређите на Ваше питање које сте хтели да питате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хоћу да питам, из овога што сте, господине Ступар, говорили данас и прошли пут и у истрази, ја сам стекао неки утисак, па Вас не питам о утиску, него директно. Да ли о припреми тој, о стању у Ловасу и уопште у Хрватској, је Вама Ваш

председник странке нешто, пре него што сте пошли, говорио, сем онога што сте Ви рекли?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, шта, то је рекао да ћемо ићи тамо да држимо, овај стражу и то је то што је рекао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, ово што Вас је провоцирао тринаестоокривљени овде, то није тачно? Да ли је тачно или није?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Тачно, апсолутно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Кажем, ја оно што сам рекао, то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само је ово тачно за стражу? Добро, хвала.

Да ли сте Ви пре него што сте пошли за Ловас, познавали или сте били дужни да познајете добровољце који су ишли са Вама, односно полазили у тој групи, како овде кажу, били сте командир, ауторитет и тако даље?

То нека утврђује неко други, ја не знам шта сте били и не интересује ме.

Да ли сте познавали конкретно Петронија и Александра Николајидиса?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, никога нисам знао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када сте их први пут упознали и видели?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, да ли сам их упознао у Пазови или сам их упознао у Товарнику, али само што сам знао, знао сам, значи, браћу Шалипур, зато што су они били у странци.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, говоримо само за ову двојицу, судија.

Не интересују ме браћа, нису предмет оптужења. Дакле, не можете да се сетите када сте их први пут упознали, у Пазови, Товарнику или у Ловасу?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, он тврди да смо се упознали у Пазови.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, ја Вас питам.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Е сада, могуће. Ја кажем да се не сећам тога. Он каже да смо се упознали у Пазови.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се сећате, да ли Вам је неко, ако Вам је поверио да водите бригу о овим добровољцима, мислећи при том и на ову двојицу окривљених, јел тако?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ми који смо први кренули, тако је рекао Јовић, да припазимо, значи припазимо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су у тој групи били и ова двојица?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, у тој групи када сам ја долазио, нису били они.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада не разумем, али добро. Када сте упознали тринаестоокривљеног Петронија и четрнаестоокривљеног Александра Николајидиса, да ли Вам је тада ставио неко до знања која су то лица и одакле су?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, није нико ставио до знања, али знам да је раније када су се пријављивали у.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Само, да ли могу да завршим?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, тако је.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Када су се пријављивали добровољци у Српску народну обнову, значи долазили су са документацијом, са личном картом и шта ја знам, и онда су тамо, да ли је звао секретар, да ли је, неко је углавном из странке звао то место пребивалишта да провери, да ли је криминалац, да ли је наркоман, да ли је побегао од куће.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас управо то и питам. Да ли сте имали таква сазнања, да ли је Николајидис рецимо служио војску?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја не могу да имам сазнања, када сам био нико и ништа тамо, ја сам обичан члан Српске народне обнове, који сам, добро, долазио тамо и играо карте, тамо је и кафана, ту где је странка, седиште, мислим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И са тим завршавам, Вама неко каже, водите рчауна о овим добровољцима, а Ви, да ли Вам каже при том, то су такви и такви, служили војску, искусни борци, били на ратишту, нису служили војску, баве се криминалом, побегли су од куће и тако даље, да ли имате некаква сазнања или немате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли смо завршили? Дајте да идемо прво адвокат Тодоровић.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја одустајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одустали сте? Добро, даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Спомињу се ова чувена браћа Шалипур и нека њихова улога у овом целом догађању, мало се меша кроз различите ситуације. На данашње инсистирање председника већа, везано за Вашу промену исказа о Вашем одласку из Ловаса и повратку из Београда скупа са браћом Шалипур који долазе из Шида, чини ми се, јел тако, рекосте, поновисте данас да сте се вратили после дешавања на минском пољу. Да ли је то тврдња та?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем да сам само, они су ишли да ваде гелер и дошао сам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само су ми датуми битни, догађај сте нам описали.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја само кажем да сам чуо да се нешто десило на неком минском пољу, то сам чуо.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Од кога сте то чули?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, тамо од добровољаца.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи, завршило се минско поље, а Ви са браћом Шалипур стижете у Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тако је, добро. Е сада бих Вас замолила, судија, данас је објаснио да је другог дана отишао са браћом. Данас је споменуо да су браћа Шалипур довели Снежану Кризманић, данас је споменуо да су гледали касете, па да видимо у ком то периоду све то раде, а није био у време минског поља ту ни он ни браћа Шалипур, само да то растумачимо. Значи, 10.-ог дошли и 12.-ог отишао, па се вратио, 18.-ог било минско поље, он није био ту. Е само то да видимо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да ли може? Ја Вам кажем да се не сећам тачно датума, али тако је било како сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је нејасно сада, остало је нејасно. Ви са браћом Шалипур после њиховог рањавања бомбом, ја сам разумела 10.-ог, одлазите сутрадан и шта то значи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И после два дана они се враћају из Београда и долазе по мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И враћате се 13.-ог и шта сада Ви после, када опет идете са њима, када се после минског поља Ви враћате опет са њима? То сада неке две потпуно временске дистанце, нису јасне.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја кажем да сам ишао једно четири пута, најмање сам ишао кући.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Увек са њима?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, нисам увек са њима.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли су увек рањавани, просто то?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, са њима нисам ишао увек, ишао сам сам, ишао сам кући да обиђем фамилију.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Али рекли сте да сте са, значи, дозвољавам да сте ишли сваки други дан, сваки трећи дан у Београд, није битно.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не у Београд, у Нову Пазову.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, у Нову Пазову.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У Нову Пазову.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Али, не могу да објасним околност да сте се са браћом Шалипур вратили дан после минског поља.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја сам рекао да сам чуо када смо се вратили. Они су дошли у повратку из Београда, дошли су у Пазову и мене су покупили и заједно смо дошли и онда сам ја чуо да се десило нешто на минском пољу. Е да ли је то или има још неко минско поље, ја не знам, само ја.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли има још неко минско поље или шта?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да, ја не знам, значи чуо сам за неки догађај на минском пољу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И опет у друштву браће Шалипур, јел тако?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како опет? Први пут и задњи пут сам са њима ишао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А шта је оно други дан по доласку у село Ловас, када сте отишли, када су рањени? Тако сте изјавили, господине Ступар.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, са њима сам тада први пут отишао, они су ме оставили у Пазови, а они отишли у Београд да ваде гелере и после два дана се враћају из Београда и мене купе и враћамо се заједно у Ловас.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И утврдили смо са председницом већа да се то дешава 13. или 14. октобра.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја само говорим како је било.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Где сте били пет дана господине Ступар?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Како пет дана?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тако, између 13.-ог и 18.-ог?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Па, ја Вам кажем, био сам, када сам одлазио кући, па се вратим, па.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли се сећате, када је Петроније напустио Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Молим?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли се сећате, када је Петроније напустио Ловас?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли смо завршили? Ја када имам неко питање, ко сада има питања? Оптужени Жељко Крњајић се први јавио. Када питам да ли има неко питање, нико нема. Када требамо да завршимо, е онда се сви накнадно јављају.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Немојте ми замерити, није то спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то говорим због ове целе приче. Ја сам то што сте Ви инсистирали, покушавала да појасним, појаснили нисмо.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Судија, ја се изињавам, ја стварно нисам имао питање, већ касније када је био Петроније овде, па ја сам прозван,

само из тог разлога се јављам. Па бих питао сведока ово, да ли је Петроније са тобом, Славко Ступар, био у групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ја колико се сећам да је био.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А да ли сам ја био са тобом у групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јер цело време се провлачи Крњајић нам је показивао где треба бацити бомбе, а ја са људима уопште нисам ни био.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, не, не.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И друго питање, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, који су мештани били са Вама у групи?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И друго питање, да ли се Славко, уопште ја и ти знамо и да ли смо се икада упознали?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Никада се нисмо упознали, можда сам те два, три пута видео, два.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: 1992. и 1993.?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви одговористе, то 1992. и 1993., то је Ваш одговор. Можете да се вратите одакле сте изашли. Ко је још имао? Косијер. Изволите и да завршимо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, моје поштовање. Питао бих господина Славка Ступара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас ништа. Господине Косијер, Ви ћете преко председника већа и суда постављати питања, јер сте досадашњим питањима показали да то морате преко суда да радите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И гласније.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Замолио бих господина Ступара да ми одговори само на једно питање. Да ли му је познато, да ли је Мирко Јовић у Товарнику или у Ловасу имао разговоре неке, договоре са официрима, вишим официрима Југословенске народне армије?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: То је оно што сам рекао да, када је стигао тамо, да је био, значи било је нас петнаест још сем Мирка Јовића и Бастаје, значи, на пићу, у тој једној кући. Било је тамо њих двоје или троје војних лица и био је Мирко, био је Бастаја и било је нас петнаестак ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то, у?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: У Ловасу, за Ловас ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После напада?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Да, да, да, после напада.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли Вам је познато коме је потчинио добровољце Мирко Јовић своје, под чију команду је ставио?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: А, прича се то, ја не могу сада причом рекла-казала сам и ја чуо рецимо да је потчинио добровољце покојном «Аждаји», да је њему потчинио, да ли јесте или није. Тако се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате Ви неких сазнања да ли је то тако или није, да ли сте Ви добровољац, шта сте Ви тамо?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, мени после Вашег исказа два дана, мени је нејасно, шта сте Ви тамо. Из Вашег исказа је потпуно нејасно, шта сте Ви тамо.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ништа, обичан сам војник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је командант, ја Вас питам, ко Вам је командир?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Командант је Бастаја, али он је командант «Душана Силног», као тог одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у месту, ко?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Ми смо ту под ТО, под војском, од кога смо добили оружје. Нисам ја продао краву и купио аутомат. Добили смо од војске, значи да припадамо њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате, ко Вам командује тамо где идете на страже, да то не знате?

Сведок СЛАВКО СТУПАР: Не, јер мени нико ниједну команду није дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВКО СТУПАР: И зато причам напамет.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сачекајте да чујете, ви не знате којим редом иде претрес.

Нема више питања сведоку.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 17 часова и 7 минута и биће настављен од 23. до 27. фебруара 2009. године, све са почетком у 9 часова и 30 минута.

С тим што се за дан:

- *23. фебруар 2009. године одређује саслушање сведока Ловра Герстнера,*
- *24. фебруар 2009. године одређује саслушање сведока Милана Цоњара,*
- *25. фебруар 2009. године одређује саслушање сведока Адама Рендулића,*
- *26. фебруар 2009. године одређује саслушање сведока Берислава Филића и*
- *27. фебруар 2009. године одређује саслушање сведока Катице Палијан.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се нешто буде мењало у међувремену, бићете обавештени и изнаћи ћемо неку могућност можда да ли тада или можда у марту месецу, за наставак саслушања, уколико здравствено стање сведока Стјепана Пеулића дозвољава. Какве предлоге?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, за пуштање из притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То они који су били писмени предлози ван претреса, одлучиваће КВ веће у току редовног преиспитивања. Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА